

ΤΗΝ ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ

Ἐκ τῆς κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου. λδ'

(Θ', 01-38)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλόν·

01-07 Ὁ Χριστός θεραπεύει τόν ἐκ γενετῆς τυφλό

κεῖνο τόν καιρό·

Βαδίζοντας ὁ Ἰησοῦς μέσα στήν Ἱερουσαλήμ, εἶδε ἕναν ἄνθρωπο πού εἶχε γεννηθεῖ τυφλός.

2 Τότε οἱ μαθητές του τόν ρώτησαν· «Διδάσκαλε, ποιός ἀμάρτησε, αὐτός ἢ οἱ γονεῖς του, γιά νά γεννηθεῖ τυφλός»;

3 Ὁ Ἰησοῦς ἀπάντησε· «Οὔτε αὐτός ἀμάρτησε, οὔτε οἱ γονεῖς του, ἀλλά γιά νά φανερωθοῦν στό πρόσωπό του τά ἔργα τοῦ Θεοῦ.

4 Ἐγώ πρέπει νά κάνω τά ἔργα ἐκείνου πού μέ ἀπέστειλε, ὅσο εἶναι ἀκόμη ἡμέρα, γιατί ἔρχεται ἡ νύχτα, ὅποτε κανένας πλέον δέν μπορεῖ νά ἐργάζεται.

5 Ὅσο καιρό εἶμαι στόν κόσμο, εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου».

6 Ἀφοῦ εἶπε αὐτά, ἔφτυσε κάτω, ἔφτιαξε πηλό μέ τό σάλιο, ἄλειψε μέ τόν πηλό τά μάτια τοῦ τυφλοῦ **7^α** καί τοῦ εἶπε·

7^β «Πήγαινε νά πλυθεῖς στήν δεξαμενή τοῦ Σιλῳάμ», πού στά ἐλληνικά μεταφράζεται ἀπεσταλμένος.

7^γ Ὁ τυφλός πήγε, πλύθηκε καί γύρισε πίσω βλέποντας.

08-12 Τί ἔλεγον ὅσοι γνώριζαν πρίν τόν τυφλό

8 Οἱ γείτονες λοιπόν καί ὅσοι ἀπό πρίν τόν γνώριζαν, ὅτι ἦταν τυφλός, ἔλεγον· «Δέν εἶναι αὐτός πού καθόταν καί ζητιάνευε»;

9 Ἄλλοι ἔλεγον, πώς αὐτός εἶναι καί ἄλλοι, πώς κάποιος πού τόν μοιάζει. Ἐκεῖνος ὅμως ἔλεγε, ὅτι ἐγώ εἶμαι.

10 Τόν ρωτοῦσαν πάλι ἐκεῖνοι· «Πῶς ἀνοίχθηκαν τά μάτια σου»;

11 Ἐκεῖνος τούς ἀποκρίθηκε· «Ἐνας ἄνθρωπος πού λεγόταν Ἰησοῦς, ἔφτιαξε πηλό, ἄλειψε τά μάτια μου καί μοῦ εἶπε· “Πήγαινε

στην δεξαμενή του Σιλωάμ και νίφου”. Όταν πήγα και πλύθηκα, άμέσως άρχισα να βλέπω».

12^α Τόν ρώτησαν «Πού είναι τώρα εκείνος»;

12^β «Δέν ξέρω», τούς άπαντάει.

13-17 Ὁ τυφλός άπολογεΐται στους Φαρισαίους

13 **Μ**ετά από αυτά όδηγοΐν τόν πρίν τυφλό στους Φαρισαίους.

14 Ἦταν ήμέρα Σάββατο, όταν ό Ἰησοΐς έφτιαξε τόν πηλό και άνοιξε τά μάτια του.

15^α Τόν ρωτοΐσαν πάλι και οί Φαρισαΐοι, πώς βρήκε τό φώς του.

15^β Αΐτός τούς άπάντησε· «Ἐβαλε πηλό επάνω στα μάτια μου, έπειτα πλύθηκα και βλέπω».

16^α **Κ**άποιοι από τούς Φαρισαίους έλεγαν· «Αΐτός ό άνθρωπος δέν είναι του Θεοΐ, άφοΐ δέν λογαριάζει τήν άργία του Σαββάτου».

16^β Ἄλλοι όμως έλεγαν· «Πώς μπορεί άμαρτωλός άνθρωπος, να πραγματοποιεΐ τέτοια θαυμαστά σημεΐα»;

16^γ Κι έτσι διαφωνώντας μεταξύ τους, διασπάσθηκαν.

17^α Ρωτοΐν πάλι τόν τυφλό· «Ἐσύ τί γνώμη έχεις γι' αυτόν, πού σοΐ χάρισε τό φώς»;

17^β Ἐκεΐνος άπάντησε, ότι είναι προφήτης.

18-23 Οί γονεΐς του τυφλου μπροστα στους Φαρισαίους

18 **Ο**ί Ἰουδαΐοι όμως δέν πιστευσαν γι' αυτόν, ότι ήταν πρίν τυφλός και τώρα βλέπει, μέχρι πού φώναξαν τούς γονεΐς του θεραπειμένου 19^α και τούς ρώτησαν·

19^β «Αΐτός είναι ό γιός σας, για τόν όποΐο έσεΐς λέτε, ότι γεννήθηκε τυφλός; Πώς λοιπόν τώρα βλέπει»;

20 **Α**ποκρίθηκαν τότε οί γονεΐς του σ' αυτούς και είπαν· «Ξέρουμε, ότι αυτός είναι ό γιός μας και ότι γεννήθηκε τυφλός.

21^α Πώς όμως τώρα βλέπει, έμεΐς δέν τό γνωρίζουμε, ή ποιός άνοιξε τά μάτια του, πάλι δέν γνωρίζουμε.

21^β Δέν είναι και μικρό παιδί, ρωτηΐστε τόν ΐδιο κι αυτός θα σας πεΐ, όσα έχουν σχέση με τόν εαυτό του».

22^α **Ο**λα αυτά τά είπαν οί γονεΐς του, γιατί φοβοΐνταν τούς Ἰουδαΐους.

22β Οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν ἤδη ἀποφασίσει, νά διώχνηται ἀπό τήν συναγωγή, ὅποιος θά ὁμολογήσει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Μεσσίας Χριστός.

23 Γι' αὐτό καί οἱ γονεῖς του εἶπαν, εἶναι μέγας πιά, αὐτόν νά ρωτήσετε.

24-34 Ὁ τυφλός ἀπολογεῖται γιά δεύτερη φορά
καί ὁμολογεῖ τόν Χριστό μπροστά στούς Φαρισαίους

24α **Φ**ώνησαν γιά δεύτερη φορά τόν ἄνθρωπο, πού πρίν ἦταν τυφλός καί τοῦ εἶπαν·

24β «Δόξασε τόν Θεό! Ἐμεῖς ξέρομε, ὅτι αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἁμαρτωλός».

25 Ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε λέγοντας· «Ἄν εἶναι ἁμαρτωλός, δέν τό γνωρίζω. Ἐκεῖνο πού ξέρω καλά εἶναι, ὅτι ἤμουν τυφλός καί τώρα βλέπω».

26 **Τ**όν ρώτησαν πάλι· «Τί σοῦ ἔκανε; Πῶς ἄνοιξε τά μάτια σου»;

27 Ἀποκρίθηκε σ' αὐτούς· «Σᾶς τά εἶπα αὐτά καί δέν μέ πιστεύσατε. Γιατί θέλετε πάλι νά τά ἀκούσετε; Μήπως θέλετε κι ἐσεῖς νά γίνετε μαθητές του»;

28 Αὐτοί τότε τόν κοροΐδεψαν καί τοῦ εἶπαν· «Ἐσύ εἶσαι μαθητής ἐκείνου, ἐνῶ ἐμεῖς εἴμαστε μαθητές τοῦ Μωυσῆ.

29 Ἐμεῖς ξέρομε, ὅτι στόν Μωυσῆ μίλησε ὁ Θεός, ἐνῶ αὐτός δέν ξέρομε ἀπό ποῦ εἶναι».

30 **Α**ποκρίθηκε ὁ ἄνθρωπος καί τούς εἶπε· «Μά ἐδῶ ἀκριβῶς βρίσκεται τό θαυμαστό, ὅτι ἐνῶ ἐσεῖς δέν γνωρίζετε ἀπό ποῦ εἶναι, αὐτός ἐμένα μοῦ ἄνοιξε τά μάτια.

31 Εἶναι σέ ὅλους γνωστό, ὅτι ὁ Θεός δέν ἀκούει τούς ἁμαρτωλούς, ἀλλά ἀκούει μόνο ἐκεῖνον, πού σέβεται τόν Θεό καί ἐκτελεῖ τό θέλημα του.

32 Μέχρι σήμερα δέν ἀκούσθηκε, ὅτι κάποιος ἄνοιξε τά μάτια ἐνός ἀνθρώπου, πού γεννήθηκε τυφλός.

33 Ἄν αὐτός δέν ἦταν σταλμένος ἀπό τόν Θεό, δέν θά μπορούσε νά κάνει τίποτε».

34α Ἀποκρίθηκαν σ' αὐτόν λέγοντας· «Ἐσύ πού ὀλόκληρος γεννήθηκες βουτηγμένος μέσα στίς ἁμαρτίες, τώρα μάς κάνεις καί τόν δάσκαλο»;

34β Κι ἀμέσως τόν πέταξαν ἔξω ἀπό τήν συναγωγή.

35-38 Ὁ πρὶν τυφλὸς βλέπει τὸν Χριστὸ καὶ τὸν πιστεύει

35 Ὁ Ἰησοῦς ἄκουσε, πὼς τὸν ἔδιωξαν ἀπὸ τῆν συναγωγὴ καὶ ὅταν τὸν συνάντησε, τοῦ εἶπε· «Ἐσύ πιστεύεις στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ»;

36 Ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε· «Ποιὸς εἶναι Κύριε, γιὰ νά πιστεύσω σ' αὐτόν»;

37 Τότε ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπάντησε· «Καὶ τὸν ἔχεις δεῖ μέ τὰ μάτια σου καὶ τώρα μιλάει μαζί σου. Νά, αὐτός εἶναι».

38 Ὁ τυφλὸς ἀπάντησε· «Πιστεύω, Κύριε»
κι ἀμέσως τὸν προσκύνησε.